

contrició f. Penediment del
pecat, causat pel dolor del
ofès. Déu. per acte de contrició.

contrincant m. Cadascun dels
que formen part d'una matèria
trunca en unes oposicions; el
qui pretén una cosa en compe-
rència amb altres.

contristar v. tr. Adolorar
profundament.

contrit -a adj. Que té contric-
ció. Contrit dels seus peccats. Un cor contrit.